

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 9C/61/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6113203245
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Jánošová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2016:6113203245.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica sudkyňou JUDr. Jarmilou Jánošovou v právnej veci navrhovateľa CASH COLLECTORS SK s. r. o., so sídlom Bratislava, Mlynská Nivy 49, IČO: 44 703 015, zast. Havel, Holásek & Partners s.r.o., advokátska kancelária, Mlynské Nivy 49, Bratislava, IČO: 36 856 584, proti odporcom 1/ D.. L. O., Z.. XX. XX. XXXX, B. F. XX, B. B., 2/ F. O., Z.. XX. XX. XXXX, B. B. XXX, zast. Lion Law Partners s.r.o., Komenského 14/A, Bratislava, o zaplatenie 5 000,-- Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa **z a m i e t a .**

O trovách konania súd rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa svojím návrhom domáhal od odporcov 1/ a 2/ zaplatenia sumy 5 000,- Eur, vyúčtovaných riadnych úrokov vo výške 6 324,83 Eur, úrokov z omeškania vo výške 9 256,96 Eur, riadneho úroku vo výške 6,49 % ročne zo sumy 20 599,46 Eur od 15. 06. 2012 až do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 26 924,29 Eur od 15. 06. 2012 až do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania z titulu neuhradeného zostatku poskytnutého úveru na základe úverovej zmluvy č. XXXXX-XXXXXX/XXXX zo dňa 01. 02. 2008 uzatvorenej medzi jeho právnym predchodcom Istrobankou a odporcami 1/ a 2/.

Odporcovia žiadali návrh zamietnuť.

Súd vykonal dokazovanie úverovou zmluvou uzatvorenou medzi veriteľom Istrobanka a odporcom 1/ ako dlžníkom dňa 01. 02. 2008, obchodnými podmienkami, zmluvou o zriadení záložného práva uzatvorenou medzi Istrobankou a odporcom v 2/ rade, ručiteľskou listinou spísanou odporcom v 2/ rade v zmysle § 303 a nasledujúcich Obchodného zákonníka dňa 01. 02. 2008, korešpondenciou účastníkom, oznámením o zosplatnení úveru zo dňa 18. 04. 2010 ku dňu 15. 04. 2010, oznámením o začatí výkonu záložného práva, protokolom o rozdelení výťažku dražby zo dňa 29. 09. 20??, výzvou na zaplatenie dlhu zo dňa 18. 04. 2010, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 09. 07. 2012, zmluvou o postúpení portfólia pohľadávok uzatvorenou medzi navrhovateľom a ČSOB dňa 11. 06. 2012, vyjadrením vedľajšieho účastníka na strane odporcov, výpoveďou jeho zástupcov a zistil tento skutkový stav:

Podľa tvrdenia navrhovateľa odporca 1/ uzatvoril dňa 01. 02. 2008 s jeho právnym predchodcom spoločnosťou Istrobanka, a. s., ktorá zanikla zlúčením so spoločnosťou ČSOB a. s., zmluvu o úvere. Na základe tejto bol poskytnutý odporcovi 1/ úver vo výške 66 387,83 Eur, ktorý sa odporca 1/ zaviazal splácať v mesačných splátkach vo výške 759,9 Eur do 15. 01. 2018 vždy do 15. dňa každého mesiaca. Výška úrokovej sadzby bola dojednaná 6,49 % ročne. Dojednaná RPMN predstavovala 7,01 % ročne. Odporca v 2/ rade uzatvoril s navrhovateľom ručiteľskú zmluvu dňa 01. 02. 2008.

Právny predchodca navrhovateľa v zmysle článku V. zmluvy vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 15. 04. 2010 a následne realizoval uspokojenie svojej pohľadávky z úveru dobrovoľnou dražbou. Výťažok z dražby predstavoval sumu 35 748,68 Eur, ktorý bol po odpočítaní nákladov zaúčtovaný na úhradu úveru. Istina po odpočítaní výťažku z dražby predstavovala sumu 20 599,46 Eur. Navrhovateľ požadoval v tomto konaní len sumu 5 000,-- Eur.

Uviedol, že dňa 11. 06. 2012 bola uzatvorená zmluva o postúpení pohľadávok medzi ČSOB a. s. a navrhovateľom.

Výpočet dlhu špecifikoval v podaní zo dňa 17. 12. 2013 a v prílohe nazvanej Matematická špecifikácia uplatnenej pohľadávky (č. I.149 a 150 spisu). Čo sa týka požadovaných úrokov vo výške 6 324,83 Eur, tieto si navrhovateľ vypočítal za dobu od poskytnutia úveru do postúpenia pohľadávky, t. j. do 14. 06. 2012. Ku dňu zosplatnenia, t. j. k 15. 04. 2010, predstavoval sumu 959,36 Eur (výpoveď zástupkyne navrhovateľa na pojednávaní dňa 31. 01. 2014). Úrok bol vypočítaný vo výške 6,49 % ročne.

Požadovaný úrok z omeškania bol vo výške 16,49 % ročne, čo predstavovalo sumu 77,40 Eur. Po zosplatnení úrok z omeškania požadoval z celkového nedoplatku predstavujúceho nedoplatok z titulu istiny a z titulu riadneho úroku vo výške 10 % ročne. Poukázal v tomto smere na dojednanie v úverovej zmluve v článku V. bod 4. písm. a) a písm. b).

Čo sa týka predčasnej splatnosti úveru, túto upravujú obchodné podmienky, ktoré sú súčasťou zmluvy o úvere, konkrétne ich článok XII. bod 4. písm. b).

Odporca v 1/ rade žiadal návrh zamietnuť. Potvrdil, že uhradil platby v takom rozsahu, ako sú uvedené v tabuľke č. I. 149 spisu. Mal však za to, že požadované úroky navrhovateľom v návrhu sú nekorektné. Tiež namietol predčasné zosplatnenie úveru. Pokiaľ aj platil úver nepravidelne, snažil sa doplatiť dlžnú sumu aj s úrokom z omeškania. Predtým, než mu došlo oznámenie o predčasnom zosplatnení úveru, doplatil dlžný rozdiel a to dňa 04. 05. 2010. Táto platba je uvedená aj na tabuľke č. I. 149 spisu priloženej navrhovateľom, kde v období 16. 04. 2010 až 15. 05. 2010 je uvedená platba 4 212,02 Eur.

Odporca v 2/ rade žiadal návrh zamietnuť. V oznámení o zosplatnení úveru zo dňa 18. 04. 2010, ani v ďalších listinách, nie je uvedená žiadna konkrétna informácia, s ktorou splátkou úveru, v akej výške a k akému dátumu mal odporca 1/ meškať so splácaním. Žiadal túto skutočnosť skúmať s tým, že ak nebol dôvod na predčasnú splatnosť úveru, záložné právo bolo vykonané v rozpore s jeho zmyslom a účelom a neexistoval dôvod na uplatnenie nároku touto žalobu. Ďalej namietal, že nie je zrejmé, akým spôsobom dospel navrhovateľ k výpočtu jednotlivých žalovaných súm.

Na pojednávaní dňa 31. 01. 2014 jeho právny zástupca súhlasil s výpočtom nedoplatku istiny navrhovateľom. Nenamietol predčasnú splatnosť úveru. Mal však za to, že navrhovateľ nemôže požadovať úrok z omeškania z riadneho úroku v zmysle článku VII. bod e) zmluvy.

Na pojednávaní dňa 18. 02. 2015 zástupca navrhovateľa uviedol, že k oznámeniu o zosplatnení záväzku ku dňu 15. 04. 2010 došlo postupom v súlade s § 52 ods. 8 O. z. ako aj § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Poukázal na výzvu adresovanú odporcovi 1/ zo dňa 09. 02. 2010, v ktorej bol vyslovene upozornený na možnosť zosplatnenia, tiež oznámenie o zosplatnení úveru zo dňa 18. 04. 2010, ktoré bolo doručované obom odporcom. Doklad o ich doručení ani zaslaní nepredložil.

Do konania vstúpil na strane odporcov 1/ a 2/ ako vedľajší účastník Združenie na ochranu spotrebiteľa Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, zastúpený JUDr. Bohdanom Jakubisom, advokátom. Tento žiadal návrh zamietnuť pre nedostatok vecnej aktívnej legitímácie na strane navrhovateľa v súvislosti s nepreukázaním platného prechodu pohľadávky z jeho právneho predchodcu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách č. 483/2001 Z. z. Uviedol, že je potrebné skúmať, či došlo k platnému predčasnemu zosplatneniu pohľadávky, keďže navrhovateľ, ktorý nemá štatút banky, nie je oprávnený disponovať so živým úverom. Pokiaľ došlo po doručení výzvy na plnenie k úhrade dlžnej sumy zo strany odporcu v 1/ rade, nemohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky, iba ak by bola opätovne zaslaná výzva na plnenie.

Zástupca navrhovateľa uviedol, že prípis zo dňa 18. 10. 2010 doručený odporcovi v 1/ rade dňa 21. 10. 2010 a odporcovi v 2/ rade 02. 11. 2010 má charakter výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Predložil zmluvu o postúpení pohľadávok uzatvorenú s ČSOB 11. 06. 2012 s prílohou vo vzťahu k predmetnej pohľadávke (č. I. 261 a 264 spisu) ako dôkaz o jeho vecnej aktívnej legitímácii. Poukázal

tiež na tú skutočnosť, že medzi písomným oznámením banky o omeškaní odporcov s uhradením dlhu a postúpením pohľadávky uplynuli takmer dva roky. Odporca v 1/ rade na pojednávaní dňa 18. 02. 2011 potvrdil, že obdržal od ČSOB výzvy na plnenie. Otázku predčasnej splatnosti nespochybnil ani zástupca odporcu v 2/ rade. Toto začali spochybňovať až v priebehu konania, čo považoval za účelové. Nebola sporná ani otázka, že odporca v 1/ rade čerpal úver, ani výška a spôsob splácania úveru. Do omeškania sa dostal odporca už prvou splátkou a následne bol v omeškaní od piatej splátky. V desiatej splátke dlh vyrovnal. Od jedenástej splátky (16. 11. 2008 - 15. 12. 2008) svoj dlh nikdy nedorovnal. Samotný odporca predložil výpis z účtu zo dňa 03. 06. 2010 o splátke dňa 04. 05. 2010 vo výške 3 210,-- Eur, z čoho 2 822,30 Eur bolo započítaných na istinu, 255,62 Eur na úrok a 132,08 Eur na úrok z omeškania. Dlžná suma však v tej dobe predstavovala sumu 3 982,43 Eur plus 795,43 Eur (aktuálna splátka), t. j. spolu 4 777,86 Eur.

Na daný vzťah nemožno aplikovať zákon o spotrebiteľských úveroch, keďže sa jedná o zmluvu o hypotekárnom úvere. Na túto sa vzťahujú ustanovenia § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, keďže zmluva o úvere patrí medzi absolútne obchody. Vo vzťahu k povinnosti zaplatiť dojednaný úrok poukázal na znenie § 497 Obchodného zákonníka.

Na poslednom pojednávaní odporca v 1/ rade uviedol, že úver si vzal z dôvodu, že potreboval peniaze na podnikanie.

Predmetom sporu bolo plnenie z úverovej zmluvy ako aj zo zmluvy o ručení uzatvorenej medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcami 1/, a 2/.

V konaní nebolo sporné, že na základe tejto zmluvy došlo k čerpaniu čiastky vo výške 2 000 000,-- Sk (66 387,83 Eur) odporcom v 1/ rade a že bola dojednaná úroková sadzba 6,49 % ročne. Mesačná splátka bola dojednaná vo výške 22 893,-- Sk mesačne, čo v prepočte predstavuje 759,91 Eur. Nebolo tiež sporné, že odporca v 1/ rade splácal úver nepravidelne v sumách tak, ako to bolo uvedené v tabuľke na č. l. 149 a 150 spisu.

Odporca v 2/ rade podpísal ručiteľskú listinu podľa § 303 a nasl. Obchodného zákonníka dňa 01. 02. 2008, na základe ktorej prebral ručenie za záväzok odporcu v 1/ rade z predmetnej úverovej zmluvy spočívajúcej v zaplatení pohľadávky z úveru vo výške 2 000 000,-- Sk s príslušenstvom a poplatkami. Zároveň uzatvoril aj zmluvu o zriadení záložného práva na nehnuteľnosť.

Úverová zmluva bola uzatvorená v zmysle § 497 - 507 Obchodného zákonníka a podľa zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

Súd sa predovšetkým zaoberal otázkou aký charakter má zmluvný vzťah medzi účastníkmi, a ktorý hmotno-právny predpis je potrebné naň aplikovať.

Hoci zo zmluvy o úvere vyplýva, že táto bola uzatvorená nielen v zmysle obchodného zákonníka ale aj zákona o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z. z., v článku II ako jej účel bol uvedený - refinancovanie výstavby bytu.

Táto skutočnosť potom vylučuje aplikáciu zákona o spotrebiteľských úveroch v zmysle § 1 ods. 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z.

Výpoveďou samotného odporcu v 1/ rade na poslednom pojednávaní však bolo preukázané, že sa nejednalo o pravý účel, pre ktorý si odporca v 1/ rade bral tento úver. Pravým účelom bolo získanie finančných prostriedkov na jeho podnikanie. Z uvedených dôvodov potom súd skonštatoval, že sa vôbec nejednalo o spotrebiteľský vzťah, ktorý je definovaný v § 52 OZ, keďže odporca v 1/ rade nevystupoval v tomto vzťahu ako fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo podnikateľskej činnosti.

Zmluva o úvere v zmysle § 497 a § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka predstavuje tzv. absolútny obchod a je teda potrebné na ňu aplikovať príslušné ustanovenia obchodného zákonníka.

Navrhovateľ si výšku pohľadávky odvodzoval od jej špecifikácie na č. l. 149, 150 spisu s poukazom aj na pripojený výpis z účtu odporcu v 1/ rade.

Odporcovia 1/ a 2/ túto špecifikáciu nespochybovali.

Súd potom vychádzal z pripojených listinných dôkazov navrhovateľom v konaní, najmä na č. I. 149, 150 spisu ako aj 80 a 90.

Spornou bola otázka, či došlo k predčasnej splatnosti pohľadávky ku dňu 15. 04. 2010 a na základe ktorého zákonného ustanovenia a zmluvného dojednania.

Ustanovenie § 506 Obchodného zákonníka, na ktoré odkazoval zástupca navrhovateľa, upravuje zákonnú možnosť odstúpiť od zmluvy v prípade omeškania dlžníka so zaplatením splátok. Na toto zákonné ustanovenie odkazoval zástupca navrhovateľa vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 17. 12. 2013.

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Z návrhu navrhovateľa, predložených výziev ako aj článku XII. ods. 4 písm. b) obchodných podmienok vyplýva, že došlo k predčasnej splatnosti úveru v zmysle ustanovenia § 565 O. z., ktoré ustanovenie je v súvislosti s § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka použiteľné aj pre obchodnoprávne vzťahy, keďže Obchodný zákonník predčasnú splatnosť neupravuje. Zároveň, keďže sa nejedná o spotrebiteľský vzťah, nie je potrebné aplikovať znenie ustanovenia § 53 ods. 9 O. z., ktoré je špeciálne pre spotrebiteľské vzťahy.

Z ustanovenia § 565 O. z. vyplýva, že právo žiadať predčasné zaplatenie celej pohľadávky má veriteľ len v prípade existencie dohody s veriteľom, pričom ak ho neuplatní do zročnosti najbližšej nasledujúcej splátky a dlžník pokračuje v plnení v splátkach, možno toto právo opätovne využiť až po ďalšom porušení povinnosti dlžníkom. Ku zániku možnosti splácať úver v dohodnutých splátkach nedochádza automaticky, ani na základe samotnej dohody dlžníka s veriteľom, ale až následkom jednostranného právneho úkonu, ktorým veriteľ svoje právo uplatní (t. j. prejaví a doručí ho do dispozičnej sféry dlžníka) v lehote do splatnosti najbližšej dohodnutej splátky.

Účinok tohto právneho úkonu nastane až dorúčením druhej strane do dispozičnej sféry. Takýto účinok preukázal navrhovateľ len u podania zo dňa 18. 10. 2010 (č. I. 36 spisu) nazvaného „Začatie výkonu záložného práva podľa § 151 I) O. z. - oznámenie.“ V tomto oznámení bolo uvedené, že k zosplateniu došlo k termínu 15. 04. 2010, t.j. späťne 6 mesiacov.

Bolo však preukázané, že po tomto termíne, kedy malo dôjsť k zosplateniu, t. j. po 15. 04. 2010, uhradil odporca v 1/ rade viac než jednu splátku v máji 2010.

Podanie zo dňa 18. 10. 2010, ak by ho mal súd aj posudzovať podľa obsahu ako uplatnenie práva v zmysle § 565 O. z., opäť odkazovalo vo vzťahu k predčasnej splatnosti na termín 15. 04. 2010. Keďže 04. 05. 2010 došlo zo strany odporcu v 1/ rade k úhrade sumy, ktorá prevyšuje viac než jednu mesačnú splátku, pričom nebolo preukázané, že by došlo k odoslaniu a prevzatíu oznámenia o predčasnej splatnosti odporcovi v 1/ rade pred týmto dátumom, mohol si navrhovateľ po neuhradení ďalšej splátky uplatniť účinne opätovne toto právo. Takéto uplatnenie však navrhovateľ nepreukázal, keďže ako už bolo uvedené, výzva zo dňa 18. 10. 2010 odkazovala na termín 15. 04. 2010.

Z uvedených dôvodov mal súd za to, že navrhovateľ nepreukázal, že zo strany jeho právneho predchodcu došlo k predčasnému zosplateniu dlhu odporcu v 1/ rade k 15. 04. 2010, ani k neskoršiemu dátumu až do uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky.

Právny predchodca navrhovateľa bol bankovým subjektom v zmysle Zákona o bankách č. 483/2001 Z. z. Navrhovateľ je nebankový subjekt.

Podľa § 92 ods. 8 zákona 483/2001 Z. z. účinného v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení, t. j. ku dňu 11. 06. 2012, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškani so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej

osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle citovaného zákonného ustanovenia môže byť iba pohľadávka, ktorá je už splatná a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Tieto predpoklady sú zákonnými predpokladmi pre platné postúpenie pohľadávky a musia byť splnené v čase postúpenia (viď uznesenie KS Prešov 6Co/119/2013).

Podanie zo dňa 18. 10. 2010 (č. I. 36 spisu) obsahuje výzvu na plnenie, pričom od jeho doručenia k uzatvoreniu zmluvy o postúpení pohľadávok uplynulo viac než jeden rok.

Keďže však ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatný celý úver (nedošlo platne k vyhláseniu jeho mimoriadnej splatnosti), ČSOB a. s. nebola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru vrátane úrokov z neho v celosti inému subjektu. Zmluva o postúpení je potom neplatným právnym úkonom v zmysle ustanovenia § 39 O. z., keďže nikto nemôže previesť na iného viac práv, než má. Navrhovateľ potom nepreukázal vecnú aktívnu legitimáciu v spore (porovnaj rozhodnutie KS Bratislava 6Co/203/2015).

Z uvedených dôvodov súd návrh navrhovateľa v plnom rozsahu zamietol.

O trovách konania bolo rozhodnuté tak, že súd o nich rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia v súlade s ustanovením § 151 ods. 3 OSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne vo vyhotovení dvojmo na tunajší súd.

V odvolaní musí byť uvedené, kto ho robí, ktorému súdu je určené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, ktorej veci sa týka, v akom rozsahu ho napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup okresného súdu považuje za nesprávny, čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť), uviesť dátum a podpis. Odvolanie treba predložiť v dvoch rovnopisoch, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy,
- d) súd prvého stupňa dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam na základe vykonaných dôkazov,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a - sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p., odvolateľ bez svojej viny nemohol predložiť alebo označiť dôkazy do rozhodnutia súdu prvého stupňa),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie,

môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa zákona 233/1995 Z.z. a noviel - Exekučný poriadok.